

Arrest

nr. 199 803 van 15 februari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DE TROYER
Rue Charles Lamquet 155/101
5100 JAMBES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. DE TROYER en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Han-bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit Datang, dorp 6, in de "zhen" (gemeente) Haixiang, stad Xinyi in de provincie Guangdong, Volksrepubliek China (VRC). U woonde daar vanaf uw geboorte tot het einde van uw scholing. Dan woonde u in dezelfde provincie omwille van uw verscheidene jobs op verscheidene plaatsen: Dongguang en het district ("qu") Panyu in de stad Guangzhou. .

Op 29 oktober 2011 bent u gehuwd met C. W. en u heeft een kind met hem. Op 19 januari 2016 bent u van hem officieel gescheiden omwille van uw geloof in Quannengshen.

Eind oktober sprak uw schoonmoeder u over de godheid Quannengshen van een Chinese protestantse kerk. Uw echtgenoot gokte veel, was vaak 's avonds niet thuis en dronk alcohol. U vond dat het zo niet verder kon. In de boeken van die kerk las u dat het lot in de handen van god ligt. U bad tot Quannengshen en merkte dat na enkele maanden de situatie veranderde. Uw echtgenoot was minder verslaafd aan gokken en u voelde de liefde van god.

Vanaf december 2011 begon u bijeenkomsten van deze kerk bij te wonen en de boeken van dit geloof te lezen. U doorliep zo een observatiefase waarna u in september 2012 toetrad tot de kerk.

U nam uit veiligheidsoverwegingen opeenvolgend de kerknamen A T. en L. X. aan.

Vanaf september 2012 bekleedde u binnen de kerk de functie van "Zuzhang" (teamleider). Dit hield in dat u bijeenkomsten organiseerde. U hield deze functie aan tot oktober 2014.

Dan werd u eerst "Chuan fuyin" (boodschap verspreiden) en vervolgens "Chuan fuyin zhishi" (deken voor Evangelisme). De eerste functie hield in dat u bijeenkomsten organiseerde voor de mensen uit Chengdong waarbij u preekte voor vrienden en familie van kerkleden die nog niet in Quannengshen geloofden. In de tweede functie had u dezelfde verantwoordelijkheid voor een groter gebied: de "zhen" Baibo, Baishi en Dachen. U hield deze functie aan tot 25 februari 2016, tot u uw huis verliet.

Op 18 januari 2016 was u bij A Q. thuis om de boodschap te verspreiden. De politie kwam langs en vroeg wat u daar deed en of u de boodschap aan het verspreiden was. A Q. vertelde de politie dat u een klasgenote was van haar dochter.

De politie vroeg uw naam, adres en de gegevens van uw werkgever. U was bang dat de politie u zou oppakken en gaf uw echte gegevens. De politie doorzocht uw jas en doorzocht de woning van A Q.. De agenten waren boos op u omdat ze niets hadden gevonden.

U keerde naar huis terug en vertelde alles aan uw schoonmoeder. Thuis probeerde u de religieuze boeken van uw geloof zo goed mogelijk te verbergen. U was heel bang en vertelde dat u een tijd wou onderduiken. Uw echtgenoot werd boos op u en zei dat u niet heel uw leven kon onderduiken.

De volgende ochtend ging u naar uw "Dailing" (leider). Hij adviseerde u onder te duiken bij A N., een gelovige in de "zhen" Baijie. U dook daar onder van 19 januari 2016 tot 25 februari 2016. Die dag kwam de politie bij u thuis langs en doorzocht uw huis.

Uw echtgenoot stelde u voor de keuze: ofwel stopte u met uw geloof ofwel ging hij van u scheiden. De politie had er bij uw man ook mee gedreigd dat als u niet stopte met uw geloof jullie zoon niet naar de universiteit zou kunnen gaan en dat de overheid de rijstvelden van uw familie in beslag zou nemen. In de namiddag van 19 januari 2016 gingen jullie naar de dienst burgerzaken om de scheiding te voltrekken.

Op 24 februari 2016 ging u 's morgens samen met A F. naar de "zhen" Baibo om de boodschap te verspreiden aan A X.. De twee dochters van A X. merkten dat en wouden de politie bellen. Jullie liepen weg. Die dochters probeerden jullie nog tegen te houden maar jullie vochten terug. Die dochters wisten dat u de schoondochter van L. Y. was en vertelden dat aan de politie.

De volgende ochtend ontving u een bericht van uw schoonmoeder dat u haar moest ontmoeten bij haar zus. U vernam daar dat de politie opnieuw bij u thuis was langsgekomen en het huis nogmaals hadden doorzocht. De politie bedreigde uw schoonmoeder er mee dat als ze uw schuilplaats niet vertelde ze zelf ook zou worden beschuldigd van illegale activiteiten.

Uw schoonmoeder ging tevens naar de "Dailing" en die adviseerde haar dat u de stad Xinyi moest verlaten.

Op 25 februari ging u naar het district ("qu") Panyu in de stad Guangzhou in dezelfde provincie en dook er onder in het huis van twee mensen van de kerk: Y. F. en C..

Het bewonerscomité kwam de officiële bewoners van het huis zeggen dat het niet mocht worden onderverhuurd en controleerde de verblijfs- en werkvergunningen van Y. F. en C.. U was niet aanwezig.

Eind maart kreeg u een brief van uw schoonmoeder waarin stond dat u niet naar huis mocht bellen. U vernam dat A. F. vijf jaar gevangenis had gekregen. U was heel bang en verborg u in een heel kleine plaats in het huis. Daar zat nog iemand anders ondergedoken. Jullie waren allemaal onderduikers en altijd bang dat de politie of het bewonerscomité zou langskomen en jullie oppakken.

Ondertussen kwamen de politie en het bewonerscomité nog een aantal keer langs om de verblijfs- en werkvergunningen van Y. F. en C. te controleren, te vragen wie de bewoners van de kamers waren en maakten ze de officiële bewoners duidelijk dat ze het huis niet mochten onderverhuren aan een gelovige.

In april 2016 besloot u de VRC te ontvluchten. Vanaf 6 juni regelde u uw visum. Op 6 jullie vertrok u met het vliegtuig van op de luchthaven van Guangzhou. U maakte gebruik van uw persoonlijk paspoort voorzien van een Schengenvisum uitgereikt door het Belgische consulaat in Guangzhou. Op 7 juli 2016 kwam u in België aan.

Op 18 juli 2016 vroeg u in België asiel aan.

In België, toen u in het opvangcentrum van Couvin verbleef, ging u samen met de andere volgelingen van Quannengshen die daar verbleven wekelijks de misdienst bijwonen in de Janus Kruch. Jullie zongen en baden er en vierden er Kerstmis en Pasen. Sinds u verhuisde naar Tubize gaat u daar naar de kerk van Ste-Gertrude.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart en uw identiteitskaart voor Hongkong en Macau, uw sociale zekerheidskaart, uw vliegtuigticket en instapkaart, reisgegevens, attesten van de kerken in België, een internetartikel over honderdzeventig volgelingen van Quannengshen die in 2014 zijn opgepakt en waarin u niet wordt vermeld en een afdruk van een tekst van de website van uw kerk. U wordt er niet in vermeld.

B. Motivering

Na de gehoren door het CGVS stel ik vast dat ik u de hoedanigheid van vluchteling of de status van subsidiaire bescherming niet kan verlenen en dit om onderstaande redenen.

Zo maakt u helemaal **niet duidelijk wat uw werkelijke achtergrond en profiel is**. U legt wel uw paspoort en twee identiteitskaarten neer waardoor u uw identiteit en nationaliteit staaft maar voor de rest laat u mij in het ongewisse over uw achtergrond en profiel. Ik stel namelijk **ernstige discrepanties vast aangaande uw achtergrond en profiel tussen uw verklaringen voor de Belgische asielinstanties en uw visumdossier**.

Over uw **burgerlijke stand** had u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ, verklaring punten 14-15) verklaard dat u **op 19 januari 2016 gescheiden was van C. W. met wie u op 29 oktober 2011 was gehuwd**. Tijdens het eerste gehoor voor het CGVS (p.2) verklaarde u tevens dat u die dag gescheiden was van C. W. en voegde er aan toe (CGVS2 p. 6) dat dit was omwille van uw problemen met de Chinese autoriteiten door uw activiteiten voor de kerk van Quannengshen. Nergens verklaarde u dat u na uw scheiding opnieuw bent gehuwd.

In uw visumdossier steekt echter een **huwelijkscertificaat** dat u op **8 juni 2016 bent gehuwd bent met L. S.** Uit het visumdossier blijkt ook dat jullie op **huwelijksreis** zijn.

Bij de DVZ (punt 12) verklaarde u dat u **drie jaar middelbaar onderwijs hebt genoten, dat u de laatste jaren werkte als freelance ontwerper en voordien had gewerkt als controleur van radiofrequenties in een elektronische fabriek, als reclameontwerper, als ontwerper voor een drukker en als ontwerper voor een inpakbedrijf**. Voor het CGVS verklaarde u tijdens het eerste gehoor (p. 3) tevens dat uw laatste job als freelance ontwerper was voor reclame.

Uit uw visumdossier blijkt echter dat u voor het verkrijgen van een visum had verklaard dat u **werkte als "Wastewater Laboratory Technologist" voor Guangzhou ., Ltd** en in het visumdossier steken daarvan de **bewijsstukken**.

Hiermee geconfronteerd, verklaarde u dat het huwelijk niet echt was, dat het reisbureau zei dat het zo moest en dat het een vals huwelijkscertificaat was (CGVS1 pp. 2-3). Verder verklaarde u dat de documenten over uw werk in het visumdossier eveneens door het reisbureau waren aangemaakt.

In het visumdossier steekt ook informatie dat u mede-eigenaar bent van een appartement in de stad Foshan. Nergens hebt u voor de DVZ of voor het CGVS echter een adres opgegeven in de stad Foshan.

Echter, bij de aanvang van het eerste gehoor voor het CGVS (p. 2) gevraagd of de gegevens die u hebt opgegeven bij uw visumaanvraag correct waren, had u bevestigend geantwoord.

Ik kan aan uw uitleg voor deze discrepanties over uw achtergrond en profiel niet zomaar geloof hechten. Immers, ondanks dat u het reisbureau ongeveer kon situeren in de stad Guangzhou, moest u, gevraagd naar de naam en het adres van het reisbureau, het antwoord schuldig blijven. Dit vind ik uitermate bevreemdend. U had immers verklaard dat u alles bent gaan onderhandelen met het reisbureau, dat het reisbureau u zei dat het zo moest worden geregeld, dat u een voorschot betaalde aan het reisbureau en dat het reisbureau u na een anderhalve maand belde dat jullie dossier klaar was en dat u samen met L. S. –uw zogenaamd valse echtgenoot- naar het Belgisch consulaat in Guangzhou bent geweest. Bovendien gevraagd op welk nummer het reisbureau u heeft gebeld, moest u tevens het antwoord schuldig blijven (CGVS1 pp. 2-3, 5-6).

Over het feit dat u als freelancer zou hebben gewerkt de laatste jaren en niet voor een bedrijf verklaarde u dat dit o.a. was omdat u een kind hebt (CGVS1 p. 3). Ik merk hierover ten eerste op dat in uw "hukou" (2013, gezinsregistratieboekje) geen kind is opgenomen en ten tweede dat u bij de DVZ (verklaring punt 16) had verklaard dat uw kind bij uw ex-man verblijft. Gezien het kind niet in uw gezinsregistratieboekje is opgenomen, woonde het al voor uw vertrek uit de VRC niet bij u. Zodoende houdt één van uw verklaringen waarom u niet voor een bedrijf kon werken geen stand, wat uw freelance-activiteiten minder aannemelijk maakt.

Verder is het, in verband met het zogenaamde valse huwelijk, gezien de reële kans op persoonlijke controle bij het inreizen van de Schengenzone in België, heel bevreemdend dat u niet kon aangeven waar en wanneer jullie zogenaamd waren gehuwd volgens het visumdossier. Dit is des te meer zo gezien jullie, volgens het visumdossier, samen reisden en zogenaamd op huwelijksreis zouden zijn geweest. Hetzelfde geldt voor het feit dat u niet kon aangeven welk werk u had en welke de gegevens van uw werk waren volgens het visumdossier. U zou deze zaken ook nooit hebben geweten (CGVS p. 3). Gezien dat reisbureau de door u geschetste visumfraude zou hebben opgezet, kan ik redelijkerwijs vermoeden dat het bureau u op de hoogte brengt van het frauduleus profiel en de frauduleuze achtergrond waarmee u een visum aanvraagt. Immers, indien het dit niet zou doen, is de kans voor dat bureau groot dat het snel wordt ontmaskerd.

Dit alles wekt de indruk dat u deze onwetendheid veinst in een poging om boven vastgestelde discrepanties toe te dekken.

Gezien hoe dan ook met uw profiel fraude is gepleegd, zij het bij uw visumaanvraag, zij het bij uw asielaanvraag, zij het allebei kan ik niet zomaar aannemen dat de achtergrond en het profiel dat u bij de DVZ en het CGVS naar voor brengt in het kader van uw asielaanvraag uw werkelijke achtergrond en profiel zijn. Dit is des te meer zo gezien u deze achtergrond en dit profiel op geen enkele manier staakt. Nochtans zou u in de VRC over bijvoorbeeld een scheidingscertificaat beschikken. Tijdens het eerste gehoor voor het CGVS werd u naar dit scheidingscertificaat gevraagd. U legt het nu echter nog steeds niet neer, evenmin als andere bewijsstukken over het profiel en de achtergrond die u voor uw asielprocedure naar voor brengt. Ik wijs er verder op dat u al op 18 juli 2016 asiel aanvroeg (DVZ verklaring punt 15a, CGVS1 p. 3) en daarvoor dus ruimschoots de tijd had.

Tevens merk ik er over op dat u, indien u voor uw visumaanvraag valse gegevens en valse documenten zou hebben gebruikt, u de Belgische autoriteiten ernstig hebt misleid. Dit alles tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de manier waarop u uw vertrek uit de VRC hebt geregeld ernstig aan.

Bovenstaande vaststellingen roepen ook ernstige twijfels op over de geloofwaardigheid van uw overige verklaringen, zowel die over uw ingeroepen vervolging als het door u naar voor gebracht religieus profiel. Dit is zeker zo in het licht van onderstaande vaststellingen.

Immers is het ook op zich ongeloofwaardig dat u de VRC hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging omwille van uw betrokkenheid bij de kerk van Quannengshen.

Ten eerste verklaarde u dat **de politie u sinds 19 januari 2016 zoekt** nadat de dag voordien de politie was langs geweest in het huis van A Q. waar u de boodschap verspreidde. **U had de politie uw werkelijke gegevens kenbaar gemaakt** en de politie hield bij A Q. een **huiszoeking**. Vervolgens dook u op twee plaatsen onder. Ondertussen hield de politie een huiszoeking bij u thuis. Toen u, verblijvend op uw eerste onderduikadres de boodschap verspreidde bij A X. samen met A F. betrapten haar dochters jullie. De dochters **belden de politie** maar u kon ontkomen. De dochters van A X. kenden echter uw **werkelijke gegevens** en hadden ze **aan de politie doorgegeven**. Daarop hield de politie op 24 februari 2016 opnieuw een **huiszoeking** bij u thuis. U vernam ondertussen ook dat **A F. tot vijf jaar gevangenisstraf** was veroordeeld (CGVS2 pp. 3-6). **Ondanks dit alles hebt u toch u toch de VRC verlaten met uw persoonlijk, legaal paspoort (CGVS1 p. 6, DVZ punt 31, documenten).**

Hiermee geconfronteerd, verklaarde u dat u nog niet nationaal geseind stond omdat dat de politie wel uw gegevens had maar nog geen bewijs had dat u in God (Quannengshen) geloofde en dat ze u in het geheim zocht, niet openlijk. U voegde er aan toe dat een speciale dienst is die dossiers van gelovigen behandelt en dat door in de VRC te blijven er altijd de kans bestond dat u gearresteerd zou worden en daarom het risico nam om te proberen het land te verlaten (CGVS1 p. 6).

Uw uitleg hoe u weet dat u nog niet nationaal geseind stond houdt geen steek. U hebt dit immers nergens vernomen en evenmin weet u in welke mate de politie op de hoogte is over uw betrokkenheid bij Quannengshen. Ik verwijs hier ook naar de arrestatie van A F. die werd gearresteerd nadat hij of zij met u de boodschap aan het verspreiden was en zijn of haar veroordeling tot vijf jaar gevangenisstraf. Gezien dit en de twee huiszoekingen bij u thuis is het niet geloofwaardig dat u ervan overtuigd zou zijn dat u nog niet nationaal stond geseind. Dat de politie u in het geheim zocht en niet openlijk houdt evenmin steek. Ze hield immers twee keer een huiszoeking bij u thuis (CGVS2 pp. 5-6).

Verder wijs ik er op dat volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier **veiligheidsambtenaren op Chinese luchthavens toegang hebben tot de online database van het Public Security Bureau (PSB, Chinese politie) met gegevens van burgers die veroordeeld zijn voor misdrijven of gezocht worden door de overheid**. Die is ook gekend onder de naam "Policenet" of "Golden Shield." De Chinese overheid checkt de paspoorten van burgers die het land willen verlaten om te verzekeren dat ze geschikt zijn voor reizen naar het buitenland. Openbare veiligheidsambtenaren nemen vaak paspoorten in beslag van personen die als ongeschikt voor buitenlandse reizen worden beschouwd.

Uit deze informatie blijkt bovendien dat de **veiligheids- en religieuze diensten bij een huiszoeking doorgaans heel wat persoonlijke data verzamelen zoals identiteitskaartnummers, namen, geboortedata, adressen, en deze opslaan in een nationale database waartoe alle functionarissen van China's veiligheidsapparaat toegang hebben**.

Het mag dus duidelijk dat zijn dat, door met uw eigen, legale documenten het land te verlaten, u zich ter persoonlijke controle aan de grensautoriteiten van uw land van herkomst aanbodt. Hierdoor stelde u zich bloot aan een heel sterk verhoogd risico op ontdekking en arrestatie. Dergelijk gedrag kan ik niet in overeenstemming brengen met het gedrag dat ik redelijkerwijs kan verwachten van een persoon die zijn land ontvlucht uit vrees voor arrestatie en voor een schending van zijn fysieke en/of psychische integriteit. Dat u dit risico hebt genomen ondermijnt op zich op een dermate ernstige wijze uw vervolgingsvrees en asielmotieven, waarop u uw terugkeervrees baseert, dat ik er geen geloof aan kan hechten.

Ten tweede stel ik vast dat u, **ondanks dat de politie u sinds 19 januari 2016 actief zoekt**, u daarbij **twee keer een huiszoeking** kreeg, dat u vernam dat **A F., een medestander binnen uw kerk, is gearresteerd en tot vijf jaar gevangenisstraf veroordeeld** en u in uw tweede onderduikadres **altijd de controle van het bewonerscomité en de politie vreesde**, u nog **tot 6 juli 2016 hebt gewacht om de VRC te verlaten** (CGVS1 p. 6, CGVS2 pp. 5-8) en dit terwijl u met uw persoonlijk, legaal paspoort reisde. Uw verklaringen hiervoor dat de VRC uw land is waar u bent geboren en getogen, uw familie hebt in dat land, dat land niet zomaar verlaat en pas op 6 juni uw visumvraag indiende en dat visum pas op 6 juli kreeg zijn niet voldoende.

Ik wees er al op dat het feit dat u met uw eigen paspoort uw land verliet uw vervolgingsvrees ondermijnt. U kan de visumprocedure dan ook bezwaarlijk inroepen als verklaring om zolang te dralen om uw land te verlaten. Bovendien beschikte u al sinds 2014 over een paspoort (documenten, CGVS1 p.5, paspoort) en hoefde u dus niet tot 6 juni te wachten om een visum aan te vragen. Dat u uw land en familie niet wou achterlaten, is in het licht van de door u geschetste vervolgingsvrees, niet aannemelijk.

Ook dit dralen met het verlaten van uw land en dit om niet aannemelijke redenen kan ik niet in overeenstemming brengen het gedrag dat ik redelijkerwijs kan verwachten van een persoon die zijn land ontvlucht uit vrees voor arrestatie en voor een schending van zijn fysieke en/of psychische integriteit. Dit dralen bevestigt dan ook verder de ongelooftwaardigheid van uw vervolgingsvrees.

Ten derde stel ik vast dat **u de inval van de politie in het huis van A Q. niet hebt vermeld in uw antwoorden in de vragenlijst** die u met de hulp van een medewerker van de DVZ invulde. Hier op gewezen, gaf u aan dat men u zei het eenvoudig te vertellen en dat u later uitgebreidere verklaringen kon afleggen. Deze verklaring is niet voldoende. **De politie verkreeg daar immers uw gegevens, vroeg u daar of u de boodschap verspreidde en voerde daarop een huiszoeking uit (CGVS2 pp. 3-6). Dit gegeven vormt zodoende dé basis van uw vluchtaanleiding.** In de antwoorden in de vragenlijst verwees u enkel twee keer naar een huiszoeking bij u thuis. Bovendien kreeg u de kans nog zaken toe te voegen en u ondertekende de vragenlijst, nadat ze u in het Chinees was voorgelezen, ter goedkeuring.

Ten vierde vind ik het tevens hoogst bevreemdend dat u, toen **de politie** u controleerde bij A Q., **u onmiddellijk uw persoonlijke gegevens opgaf: uw burgernaam en uw adres.** Nochtans had u voordien verklaard dat u uit veiligheidsoverwegingen in de kerk **twee schuilnamen** gebruikte en u had niets bij waaruit de politie uw werkelijke identiteit kon opmaken. Toen ze de zakken van uw kleding controleerde, had ze immers niets gevonden (CGVS2 p. 4).

Ten vijfde vind ik het hoogst bevreemdend dat u op het **tweede onderduikadres bleef nadat het bewonerscomité en de politie meermaals waren langsgekomen ter controle en de bewoners duidelijk maakten dat ze het huis niet mochten onderverhuren aan een gelovige** U gaf daarover zelf aan dat u bang was dat ze u daar zouden oppakken (CGVS2 pp. 6-7). Gevraagd waarom u dan niet ergens anders onderdook, verklaarde u dat het niet uitmaakte waar u onderdook of waar u zich verborg omdat u als ongelovige toch altijd het risico op arrestatie liep. Dit is echter een stereotiepe en ontwijkende verklaring.

Ten zesde stel ik vast dat u na de confrontatie met de politie in het huis van A Q. op 18 januari **op dezelfde dag dat u een huiszoeking kreeg en onderdook, op 19 januari, met uw echtgenoot naar de Dienst Burgerzaken ging om te scheiden** (CGVS1 p. 6). Hiermee bood u zich aan de autoriteiten van uw land aan, wat opnieuw niet in overeenstemming te brengen is met een persoon die onderduikt en vlucht voor de autoriteiten van zijn of haar land.

Ten zevende stel ik vast dat u enerzijds verklaart dat u tot **25 februari 2016**, tot u vertrok van bij u thuis, preekte en anderzijds dat u vanaf **19 januari 2016** onderdook (CGVS1 p. 8, CGVS2 pp. 5-6).

Alhoewel ik kan aannemen dat u deels vertrouwd bent met het christendom en heden op één of andere manier het christendom belijdt, doen bovenstaande vaststellingen over de ongelooftwaardigheid van uw vervolgingsvrees op zich al mijn twijfels rijzen over uw religieus profiel. Zo kan ik me immers niet voorstellen dat een vervolgte kerk als die van Quannengshen u niet zou hebben afgeraden om met uw persoonlijke documenten het land te verlaten, te blijven onderduiken op een adres van medegelovigen dat meermaals werd gecontroleerd omdat de autoriteiten vermoedden dat er iemand van de Quannengshen-kerk verbleef en zolang te wachten met de VRC te verlaten.

U hebt evenmin **aannemelijk gemaakt dat u een volgeling en actief lid bent van de Quanengshen-kerk.** Uw verklaringen over uw geloof, uw persoonlijke beleving ervan en uw activiteiten binnen de kerk blijken op verscheidene essentiële vlakken niet overeen te stemmen met de informatie waarover ik beschik en waarvan kopieën aan het administratief dossier zijn toegevoegd. Deze vaststellingen zijn **des te ernstiger** gezien u verklaarde **verscheidene functies** binnen uw kerk te hebben uitgeoefend, gaande van de organisatie van bijeenkomsten tot preken voor ongelovigen van een beperkte groep en later in een grotere gebied (CGVS1 pp. 8-9, CGVS2 pp.2-3.). Door het uitoefenen van deze functies kan ik van u **juist redelijkerwijs verwachten dat u grondig op de hoogte bent van de leer en stellingen van uw geloof.**

Ten eerste verklaarde u verkeerdelijk dat **de leer van Quannengshen niets stelt over mensen die niet uw geloof volgen en uw godheid daar geen oordeel over velt**. U voegde er aan toe dat mensen die niet in haar geloven de waarheid niet krijgen en geen kennis over haar hebben (CGVS1 p. 11). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier **benadrukt uw geloof echter krachtig de tegenslagen van diegenen die niet in jullie godheid geloven. Meer nog, uw kerk publiceerde een werk waarin talrijke van deze tegenslagen zijn opgenomen en gebruikt dit werk als rekruterings- en bekeringsinstrument**.

Ten tweede is het in het licht van deze vaststelling uitermate bevreemdend dat u **in België traditionele kerkdiensten bijwoont**, er zingt en bidt en er kerstmis en Pasen viert (CGVS2 pp. 7-8). Volgens het attest van de Janusz Kruch in Couvin bidt u er oprecht en bent u gehecht aan het evangelie. En volgens het attest van de Ste-Gertrude –kerk in Tubize bent u actief in deze gemeenschap van gelovigen.

Ten derde wijs ik er op dat u bij de DVZ (verklaring punten 2 en 3) had verklaard **geen andere namen te hebben en geen aliases hebt opgegeven**. Voor het CGVS verklaarde u tijdens het eerste gehoor (p. 2) **aankankelijk ook geen andere namen te hebben**. Later verklaarde u tijdens dit gehoor (pp. 5-6) **plots dat u binnen uw kerk uit veiligheidsoverwegingen de naam L. X. gebruikte**. Hiermee geconfronteerd kon u enkel aangeven dat u voor uw identiteitskaart geen andere namen gebruikte. Nochtans werd u voor het CGVS duidelijk naar alle namen gevraagd die u hebt gebruikt. Verder merk ik hierover op dat u tijdens het tweede gehoor voor het CGVS (p. 2) plots over **twee kerknamen** sprak: naast L. X. zou u ook A. T. hebben gebruikt en u gaf nogmaals aan dat dit was uit veiligheidsoverwegingen. **Dit wijst er op dat u het gebruik van schuilnamen in de kerk van Quannengshen in België hebt vernomen tussen uw verklaringen bij de DVZ en voor het CGVS**. Dat u tijdens het tweede gehoor voor het CGVS plots twee kerknamen had en tijdens het eerste gehoor voor het CGVS er slechts één had vermeld, bevestigt het verzonnen karakter van deze twee schuilnamen.

Ten vierde verklaarde u verkeerdelijk dat **uw kerk geen andere rekruterings- en bekeringsmethodes gebruikt** dan het werken via netwerken van vrienden en kennissen (CGVS1 p. 9). Volgens deze informatie gebruikt uw kerk nog verscheidene andere methodes om aanhangers bij te winnen (Dunn 2015 pp. 139-162, Vendassi pp. 11-12). Dat u als predikant hiervan niet op de hoogte bent, bevestigt verder dat u uw geloof en activiteiten voor de kerk van Quannengshen niet aannemelijk hebt gemaakt.

Ten vijfde heb ik ernstige **bedenkingen bij de functies die u beweerde opeenvolgend bij de kerk te hebben uitgeoefend**. U zou opeenvolgend de functies van “Zuzhang”, “Chuan fuyin” en “Chuan Fuyin zhishi” hebben uitgeoefend (CGVS1 pp. 8-9, CGVS2 pp. 2-3). **Over deze functies** stel ik vast dat u tijdens de opeenvolgende gehoren voor het CGVS **geen eensluidende verklaringen** hebt afgelegd. Tijdens het eerste gehoor voor het CGVS verklaarde u dat u eerst “Zuzhang” was en daarna “Chuan fuyin” en dat u **daarna geen andere functies meer uitoefende**. Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS verklaarde u echter dat u **na de functie van “Chuan Fuyin” die van “Chuan fuyin zhishi” uitoefende** en gaf aan dat die in die laatste functie verantwoordelijk was voor het preken in een groter gebied. Volgens deze informatie, die zich baseert op een handboek van de kerk zelf, **komt de functie van “Chuan Fuyin” echter niet voor als een van “Chuan fuyin zhishi” onderscheiden functie**. **Tevens wijs ik er op dat de functie van “Zuzhang” tevens niet in deze informatie voorkomt**.

Verder merk ik hierover op dat **volgens uw verklaringen de kerk naar hiërarchie van beneden naar boven als volgt is gestructureerd** (CGVS1 pp. 10-11): “Zuzhang” (teamleider), “Fuyin Zhishi”, waarvan er drie zijn: één Fuyin zhishi en twee “Shiwu zhishi”. Daarboven zouden er twee “Jiaohui dailing” (kerkleider) staan en een “Xiaoqu dailing” (sub-regionale leider) en een “Qu dailing” (regionale leider). Verder verklaarde u dat er boven de “Qu dailing” (regionale leider) de “Muqu banshiyuan” (Coördinator) en de “Shengling shiyong de ren” staan. **Ik stel vast dat naast de functie van “Zuzhang”, de functies van “Shiwu zhishi” en “Shenling shiyong de ren” niet in deze informatie voorkomen**.

Ook vind ik het hoogst bevreemdend dat u **van zodra u in de kerk werd opgenomen na het doorlopen van een observatieperiode onmiddellijk de functie van “Zuzhang” (teamleider) kreeg toebedeeld**. U trad immers in september 2012 toe tot de kerk na deze observatieperiode en werd in september 2012 “Zuzhang.”

Dit alles wijst er op dat u wel enige kennis hebt verworven over de functies binnen deze kerk maar dat u er onvoldoende mee bent vertrouwd om er enige van te hebben uitgeoefend of op een andere manier actief te zijn geweest binnen deze kerk.

*De zaken die u wel wist over Quannengshen kunt u via de **website van de kerk of andere internetbronnen hebben vernomen**. Die bevat immers heel wat informatie over de kerk. Ik wijs er op dat **u in België informatie over deze kerk opzocht** want u legde dergelijke informatie neer ter staving van uw asielrelaas (CGVS1 p. 4).*

De documenten die u neerlegde vermogen niet mijn appreciatie van uw asielrelaas in de positieve zin om te buigen. Ze weerleggen immers geen van bovenstaande vaststellingen.

Uw paspoort, uw identiteitskaart en uw identiteitskaart voor Hongkong en Macau en uw sociale zekerheidskaart staven uw identiteit en nationaliteit. Uw vliegtuigticket, instapkaart en reisgegevens staven uw reis. De attesten van de kerken in België staven het feit dat u in België misdiensten bijwoont. Het internetartikel gaat over de vervolging van honderdzeventig volgelingen van Quannengshen die in 2014 zijn opgepakt. U wordt er niet in vermeld (CGVS2 p. 3). De afdruk van een tekst van de website van uw kerk is een introductie tot de kerk, dit geloof en de vervolging ervan. U wordt er niet in vermeld (CGVS1 p. 4).

Over het schrijven van uw advocaat C. D. T., dd. 22 mei 2017, waarin zij opmerkt dat u haar hebt geïnformeerd over enkele vertaalproblemen die zich voordeden tijdens het eerste gehoor en waarbij de tolk soms van het Nederlands naar het Engels moest overstappen, merk ik op dat dit een post-factum verklaring is en louter gebaseerd op uw verklaringen aan uw advocaat. Evenmin blijkt een dit uit de neerslag van het gehoor zoals die in het administratieve dossier zit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel voert verzoekster de schending aan van “artikel 1ste, sectie A, §2 Verdrag van de rechten van de Mens van 218 juli 1951” en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Wat betreft haar profiel merkt verzoekster vooreerst op dat zij inderdaad geen melding gemaakt heeft van haar tweede huwelijk omdat het niet over een echt huwelijk ging en zij het aldus niet nuttig achtte dit te vermelden gedurende haar gehoor. Voorts benadrukt verzoekster dat zij naar een reisbureau ging die haar inlichtte dat alles sneller zou verlopen indien een visum aangevraagd werd in het kader van een huwelijk of een huwelijksreis, dat zij vertrouwen had in dit reisbureau en dat ook de informatie omtrent in het visumdossier en het feit dat ze eigenaar is van een appartement vervaardigd werd door het reisbureau. Haar eigenlijke doel was het land zo snel mogelijk te verlaten. Verzoekster wijst erop dat zij tijdens het gehoor eerlijk was en haar echte profiel uit de doeken heeft gedaan. De vraag tijdens haar gehoor of de informatie uit het visumdossier correct is, duidt volgens verzoekster duidelijk op haar identificatiegegevens en niet naar andere gegevens, zoals professionele- of familiale gegevens. In zoverre haar nog verweten wordt niet het juiste adres of de correcte telefoonnummer van het reisbureau te kunnen geven, wijst verzoekster erop dat zij slechts drie keer naar het reisbureau ging en dat het aldus niet valt te verbazen dat ze de straten in de stad niet kent. Nochtans stelt verzoekster vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen erkent dat ze het reisbureau min of meer kan situeren, hetgeen toch veel belangrijker is dan het opsommen van straatnamen en het telefoonnummer, gegevens dewelke overigens eenvoudig op het internet gevonden kunnen worden zodat ze geen bewijs kunnen vormen dat zij daar daadwerkelijk is geweest.

Verzoekster wijst er tevens op dat het gezinsregistratieboekje vervalst werd door het reisbureau, zodat het niet hoeft te verbazen dat haar kind daarin niet opgenomen werd. Tevens benadrukt ze dat ze niet alle details van haar visumaanvraag kent, vermits er op het vliegveld nooit vragen worden gesteld behoudens wat het doel van de reis was en wie haar echtgenote was.

Aangaande de opmerkingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekster met haar eigen paspoort het land heeft verlaten, merkt zij op dat de politie nooit iets heeft gevonden dat haar zou kunnen beschuldigen, noch in haar woning, noch in de woning van A Q.. Hoewel verzoekster verdacht was, was er geen opsporingsbericht of aanhoudingsbevel tegen haar uitgevaardigd, zodat de controleagenten op het vliegveld dus geen weet konden hebben van de problemen van verzoekster, hetgeen zij poogde te verduidelijken door te stellen dat zij nog niet nationaal geseind was. Verzoekster wijst er in dit verband tevens op dat religieuze zaken door een speciale dienst worden behandeld die helemaal onafhankelijk is van de diensten van de tolkantoren. Zij meent tevens dat, zelfs indien volgens de informatie van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, deze diensten hun inlichtingen verspreiden, zij niet geseind was omdat er geen bezwarend bewijs tegen haar werd gevonden en dat haar gegevens aldus niet naar de nationale politie zijn overgemaakt. In zoverre de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel is dat het niet geloofwaardig is dat verzoekster zeker kan zijn dat ze niet op nationaal niveau geseind is en A. F. al tot een gevangenisstraf van 5 jaar veroordeeld werd, merkt verzoekster op dat dit twee verschillende gevallen betreffen. A F. werd inderdaad op heterdaad betrapt en de politie had bewijzen van haar geloof in Quannengshen, hetgeen niet het geval was voor verzoekster. In dit verband verwijst verzoekster naar een getuigenis van een persoon die aangehouden werd en desondanks het land kon verlaten met een eigen paspoort via het vliegveld. Verzoekster meent dan ook dat deze getuigenis bevestigt dat zolang men niet op de zwarte lijst staat en de persoon in kwestie niet geseind is, deze zonder problemen de grenscontroles kan doorgaan. Alwaar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen meent dat het verwonderlijk is dat zij verschillende maanden heeft gewacht om het land te verlaten, wijst zij erop dat zij de nodige stappen diende te ondernemen nadat zij weet kreeg van de aanhouding van A F. en zij niet plotsklaps China kon verlaten.

Verzoekster benadrukt dat het niet zelden voorkomt dat er elementen ontbreken in de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken en dat haar aangegeven werd dat zij op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen meer details zou kunnen geven en het tijdens het interview op Dienst Vreemdelingenzaken niet nodig was om alle details te vertellen. Verzoekster wijst erop dat zij vertrouwen had in de dossierbehandelaar en zij dus focuste op de redenen van haar vlucht, met name haar religieus geloof. Vermits zij dit kon verduidelijken, achtte verzoekster het niet noodzakelijk om iets toe te voegen op het einde van het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken.

Wat betreft het gebruik van bijnamen meent verzoekster dat het niet tegenstrijdig of verbazend is dat ze ervoor koos om twee bijnamen te gebruiken om onopgemerkt te blijven. Tijdens de huiszoeking bij A Q. had verzoekster evenwel geen andere keuze dan haar echte identiteit te geven. De politie had immers geen bewijzen gevonden en valse gegevens opgeven zou hen enkel aan het denken kunnen zetten. Verzoekster wijst er nog op dat het feit dat zij haar echte gegevens mededeelde ervoor zorgde dat zij kon terugkeren naar haar huis en de tijd had om al haar religieuze documenten te verstoppert.

Dat zij de hele tijd bij Y. F. C. is gebleven ondanks het feit dat het bewonerscomité en de politie waren langsgesproken, kan verklaard worden door het feit dat zij niet over een andere plaats beschikte en meer binnen in het huis verborgen bleef in een klein vertrek. Zij dacht bovendien niet dat de politie en het bewonerscomité zouden terugkomen om het huis te controleren.

Dat verzoekster na de confrontatie met de politie bij A Q. op dezelfde dag naar de dienst burgerzaken ging om te scheiden, heeft te maken met het feit dat zij geen keuze had omwille van het ultimatum van haar echtgenoot. Bovendien staat de dienst burgerzaken volledig los van de dienst die de huiszoekingen in de woonst van verzoekster hebben uitgevoerd en wist verzoekster dat ze niet geseind werd bij de nationale overheid. Daarnaast wijst verzoekster erop dat zij zich onmiddellijk na de scheiding heeft verborgen en dit tot haar vertrek uit haar land van herkomst. Verzoekster besluit dat haar stappen bij de dienst burgerzaken geenszins gevaarlijk waren omdat zij niet officieel door de overheid gezocht werd.

Wat betreft haar religieuze levensloop herhaalt verzoekster dat haar godsdienst de niet-gelovigen uitstekend behandelt en ze niet gedwongen of bekritiseerd worden.

In dit verband voegt zij documentatie toe aan het verzoekschrift, waaruit tevens blijkt dat haar geloof heel vergelijkbaar is met het christendom. Dit noopt ertoe dat het allerm minst verbazingwekkend is dat verzoekster religieuze vieringen bijwoonde. Wat betreft de twee valse namen die ze gebruikte na haar aansluiten bij de kerk, voert verzoekster aan dat het meer over bijnamen ging zodat haar niet verweten kan worden dat ze deze niet vermeld heeft in het begin van het gehoor toen haar gevraagd werd naar de verschillende namen die ze hanteerde. Verzoekster verduidelijkt dat ze deze twee bijnamen slechts binnen haar kerk gebruikte en officieel enkel één naam en voornaam heeft gehad. In zoverre de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel is dat de rekruteringsmethoden van de kerk zich niet alleen beperken tot vrienden- en kennisnetten, wijst verzoekster erop dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich baseert op één zaak die in de pers is weergegeven. Dit betreft evenwel een geïsoleerd geval en het hoofdmiddel van de kerk om te rekruteren is wel degelijk het gebruiken van vriendennetwerken en geenszins het gebruik van geweld. Wat betreft haar functies binnen de kerk benadrukt verzoekster dat zij niet van plan was en ook geen belang heeft bij het verbergen van elementen voor de tegenpartij. Zij haalt tevens aan dat Chuan fuyin en Chuan fuyin Zhishi dezelfde functies zijn, behoudens het feit dat deze tweede op een groter gebied wordt uitgeoefend, waardoor zij er niet aan gedacht heeft er tijdens het gehoor over te spreken. Verzoekster verwijst naar de bijgevoegde informatie waaruit blijkt dat de door haar weergegeven functies wel degelijk bestaan. Dat zij onmiddellijk de functie van Zuzhang bekleedde is niet verwonderlijk nu dit slechts overeenkomst met een functie van teamleider, hetgeen een post is met weinig verantwoordelijkheden nu zij zich veelal slechts met een groep van 3-4 personen moest bezighouden.

Verzoekster merkt tot slot op dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet betwist dat er religieuze vervolgingen voorkomen in China en dat de religieuze vrijheid niet gewaarborgd wordt. Verzoekster legt bovendien informatie neer die dit bevestigt en verwijst tevens naar een beslissing van erkenning van het statuut van vluchtelingen door de Nederlandse autoriteiten aan een kennis van verzoekster die dezelfde problemen heeft gekend. Tot slot legt ze een getuigenis neer van een medevolging die thans in de Verenigde Staten van Amerika leeft.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

De verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift nog volgende stukken: *“getuigenis van een in China geregistreerde die zijn eigen paspoort kon gebruiken”* (stuk 2), documenten over de aanvragers van kerk- en godsdienstdocumenten (stuk 3), *“een document betreffende het verlenen van een verblijfsrecht aan een kennismaking met de aanvrager”* (stuk 4), een *“religieus vervolgingsdocument in China”* (stuk 5) en een getuigenis van een medevolging (stuk 6).

De verwerende partij legt op 9 november 2017 een aanvullende nota neer met volgend nieuw stuk: *“Country information and guidance, China; Christians”* van Home Office van het Verenigd Koninkrijk van maart 2016.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) verzoekster geen zicht biedt op haar werkelijke achtergrond en profiel nu er ernstige discrepanties waar te nemen zijn tussen haar verklaringen voor de Belgische asielinstanties enerzijds en haar visumdossier anderzijds, aangezien (1) verzoekster noch op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde na haar scheiding opnieuw te zijn gehuwd, hetgeen nochtans blijkt uit het huwelijkscertificaat in haar visumdossier, (2) uit het visumdossier tevens een andere laatste job blijkt dan deze die zij voor de Belgische asielinstanties beweerde te hebben uitgeoefend, (3) uit het visumdossier blijkt dat zij mede-eigenaar is van een appartement in Foshan, hetgeen zij niet vermeld heeft voor de Belgische asielinstanties en (4) verzoekster bij aanvang van het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaard heeft dat de gegevens – zoals opgegeven in haar visumaanvraag – correct zijn en haar latere verklaringen voor de discrepanties niet kunnen overtuigen, (5) verzoekster op geen enkele manier haar werkelijke achtergrond en profiel staft, nu zij noch een scheidingscertificaat, noch enig ander bewijsstuk omtrent haar profiel en achtergrond naar voor brengt in het kader van haar asielprocedure en (6) indien verzoekster voor haar visumaanvraag valse gegevens en valse documenten zou hebben gebruik, zij de Belgische asielinstanties ernstig heeft misleid hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen over de manier waarop zij haar vertrek uit de Volksrepubliek China (hierna: VRC) heeft geregeld; (ii) het op zich ongeloofwaardig is dat verzoekster de VRC heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging omwille van haar betrokkenheid bij de kerk van Quannegshen omdat zij haar religieus profiel niet aannemelijk maakt, aangezien (1) het feit dat zij met eigen, legale documenten het land heeft verlaten, zij zich ter controle persoonlijk aan de grensautoriteiten van haar land van herkomst aanbod en zich zo blootstelde aan een sterk verhoogd risico op ontdekking en arrestatie niet overeenstemt met de door haar geschetste vrees voor vervolging en asielmotieven waarop zij haar terugkeervrees baseert, (2) ondanks het feit dat de politie verzoekster sinds 19 januari 2016 actief zoekt, twee keer een huiszoeking werd uitgevoerd en A F. – een medestander binnen verzoeksters kerk – gearresteerd werd en veroordeeld werd tot vijf jaar gevangenisstraf en er in verzoeksters tweede onderduikadres altijd een vrees bestond voor controle door het bewonerscomité en de politie, verzoekster nog tot 6 juli 2016 heeft gewacht om de VRC te verlaten, hetgeen niet in overeenstemming is met de door haar geschetste vrees voor vervolging, (3) verzoekster de inval van de politie in het huis van A Q. niet vermeld heeft in de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken, hoewel dit nochtans de basis vormt voor haar vlucht, (4) het niet aannemelijk is dat verzoekster bij de controle van de politie bij A Q. onmiddellijk haar persoonlijke gegevens opgaf, (5) het niet aannemelijk is dat verzoekster in het tweede onderduikadres bleef nadat het bewonerscomité en de politie meermaals waren langsgekomen en de bewoners duidelijk maakten dat ze het huis niet mochten onderverhuren aan een gelovige, (5) het ongeloofwaardig is dat verzoekster, die beweert op de vlucht te zijn voor de autoriteiten van haar land, op dezelfde dag van de confrontatie met de politie in het huis van A Q. met haar echtgenoot naar de Dienst Burgerzaken ging om te scheiden en (7) verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent het tijdstip waarop zij stopte met preken; (iii) verzoekster evenmin aannemelijk maakt een volgeling en actief lid van de Quannegshen-kerk te zijn omdat haar verklaringen omtrent haar geloof, haar persoonlijke beleving en haar activiteiten binnen de kerk op verschillende essentiële vlakken niet overeenstemmen met de informatie uit het administratief dossier, te meer daar verzoekster stelt verschillende functies in de kerk te hebben uitgeoefend – waaronder preken voor ongelovigen van een beperkte groep en later een groter gebied – zodat juist van haar redelijkerwijs verwacht kan worden dat zij grondig op de hoogte is van de leer en stellingen van haar geloof; (iv) de door verzoekster in de loop van de administratieve procedure voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van haar asielaanvraag in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

2.3.2.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de pertinente motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette asielrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

2.3.2.2.1. Zo merkt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vooreerst op goede gronden op dat verzoekster geen zicht biedt op haar werkelijke achtergrond en profiel nu dient te worden vastgesteld dat, hoewel verzoekster een paspoort en twee identiteitskaarten voorlegt waardoor zij haar identiteit en nationaliteit staft, zij verder de Belgische asielinstanties in het ongewisse laat over haar achtergrond en profiel vermits er ernstige discrepanties opvallen tussen haar verklaringen voor de Belgische asielinstanties enerzijds en haar visumdossier anderzijds. Zo stelt de Raad samen met de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vast dat (1) verzoekster noch op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde na haar scheiding opnieuw te zijn gehuwd, hetgeen nochtans blijkt uit het huwelijkscertificaat in haar visumdossier, (2) uit het visumdossier tevens een andere laatste job blijkt dan deze die zij voor de Belgische asielinstanties beweerde te hebben uitgeoefend en (3) uit het visumdossier blijkt dat zij mede-eigenaar is van een appartement in Foshan, hetgeen zij niet vermeld heeft voor de Belgische asielinstanties.

In zoverre verzoekster aanvoert dat zij het visum verkreeg via een reisbureau waar haar uitgelegd werd dat zij het sneller zou verkrijgen indien het aangevraagd werd in het kader van een huwelijk of huwelijksreis, dat alle informatie – zoals het gezinsregistratieboekje en de gegevens omtrent haar mede-eigendom – in het visumdossier door het reisbureau werd vervaardigd en zij stelt dat zij uit China wenste te vluchten met welk middel of leugen dan ook, komt zij in wezen niet verder dan het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen waarmee zij er allerm minst in slaagt een afdoende verschooning bij te brengen om de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen in het kader van haar visumaanvraag enerzijds en deze op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, te herstellen. Dienaangaande oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht: “(...) *Hiermee geconfronteerd, verklaarde u dat het huwelijk niet echt was, dat het reisbureau zei dat het zo moest en dat het een vals huwelijkscertificaat was (CGVS1 pp. 2-3). Verder verklaarde u dat de documenten over uw werk in het visumdossier eveneens door het reisbureau waren aangemaakt.*

(...)

Echter, bij de aanvang van het eerste gehoor voor het CGVS (p. 2) gevraagd of de gegevens die u hebt opgegeven bij uw visumaanvraag correct waren, had u bevestigend geantwoord.

Ik kan aan uw uitleg voor deze discrepanties over uw achtergrond en profiel niet zomaar geloof hechten. Immers, ondanks dat u het reisbureau ongeveer kon situeren in de stad Guangzhou, moest u, gevraagd naar de naam en het adres van het reisbureau, het antwoord schuldig blijven. Dit vind ik uitermate bevreemdend. U had immers verklaard dat u alles bent gaan onderhandelen met het reisbureau, dat het reisbureau u zei dat het zo moest worden geregeld, dat u een voorschot betaalde aan het reisbureau en dat het reisbureau u na een anderhalve maand belde dat jullie dossier klaar was en dat u samen met L. S. –uw zogenaamd valse echtgenoot- naar het Belgisch consulaat in Guangzhou bent geweest. Bovendien gevraagd op welk nummer het reisbureau u heeft gebeld, moest u tevens het antwoord schuldig blijven (CGVS1 pp. 2-3, 5-6).

Over het feit dat u als freelancer zou hebben gewerkt de laatste jaren en niet voor een bedrijf verklaarde u dat dit o.a. was omdat u een kind hebt (CGVS1 p. 3). Ik merk hierover ten eerste op dat in uw “hukou” (2013, gezinsregistratieboekje) geen kind is opgenomen en ten tweede dat u bij de DVZ (verklaring punt 16) had verklaard dat uw kind bij uw ex-man verblijft. Gezien het kind niet in uw gezinsregistratieboekje is opgenomen, woonde het al voor uw vertrek uit de VRC niet bij u. Zodoende houdt één van uw verklaringen waarom u niet voor een bedrijf kon werken geen stand, wat uw freelance-activiteiten minder aannemelijk maakt.

Verder is het, in verband met het zogenaamde valse huwelijk, gezien de reële kans op persoonlijke controle bij het inreizen van de Schengenzone in België, heel bevreemdend dat u niet kon aangeven waar en wanneer jullie zogenaamd waren gehuwd volgens het visumdossier. Dit is des te meer zo gezien jullie, volgens het visumdossier, samen reisden en zogenaamd op huwelijksreis zouden zijn geweest. Hetzelfde geldt voor het feit dat u niet kon aangeven welk werk u had en welke de gegevens van uw werk waren volgens het visumdossier. U zou deze zaken ook nooit hebben geweten (CGVS p. 3). Gezien dat reisbureau de door u geschetste visumfraude zou hebben opgezet, kan ik redelijkerwijs vermoeden dat het bureau u op de hoogte brengt van het frauduleus profiel en de frauduleuze achtergrond waarmee u een visum aanvraagt. Immers, indien het dit niet zou doen, is de kans voor dat bureau groot dat het snel wordt ontmaskerd.

Dit alles wekt de indruk dat u deze onwetendheid veinst in een poging om boven vastgestelde discrepanties toe te dekken.”

Waar verzoekster nog herhaalt dat zij de vraag van de “protection officer” omtrent de correctheid van de informatie in het visumdossier had begrepen als peilend naar haar identificatiegegevens, slaagt zij er andermaal niet in te overtuigen.

Uit het gehoorverslag blijkt immers duidelijk dat in het algemeen gevraagd werd of “de gegevens” die verzoekster heeft opgegeven in het kader van haar visumaanvraag correct zijn en er geenszins enkel werd toegespijst op haar identiteitsgegevens (administratief dossier, stuk 6, CGVS-gehoor I, p. 2). Slechts na confrontatie met het gegeven dat zij volgens haar visumdossier in 2016 hertrouwd is, verklaart zij dat deze gegevens in het visumdossier vals zijn (administratief dossier, stuk 6, CGVS-gehoor I, p. 2-3).

Met het betoog dat het helemaal niet hoeft te verbazen dat verzoekster niet het juiste adres of telefoonnummer van het reisbureau kent omdat zij er maar heel weinig in contact met stond en het belangrijker is dat zij het reisbureau kan situeren, brengt verzoekster geenszins een overtuigend argument bij om haar onwetendheid omtrent de naam en het adres van het reisbureau dat haar hielp bij het regelen van haar visumaanvraag tegen betaling van een som en aangaande het telefoonnummer waarop het reisbureau haar had bereikt, te verklaren of te verschonen. Dit klemmt des te meer daar verzoekster gedurende haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangaf alles te hebben onderhandeld met het reisbureau en ook in onderhavig verzoekschrift aangeeft tot drie keer toe te zijn afgereisd naar het reisbureau (administratief dossier, stuk 6, CGVS-gehoor I, p. 5).

De argumentatie in het verzoekschrift dat verzoekster de informatie van haar visumaanvraag inderdaad niet in detail heeft geleerd omdat dit niet nodig was aangezien op de luchthaven enkel paspoorten worden nagezien, tassen van mensen worden onderzocht en zij enkel het doel van haar reis en de naam van haar echtgenoot moest kunnen zeggen, kan allerm minst overtuigen. Verzoeksters houding getuigt immers allerm minst van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in het Vluchtelingenverdrag of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Dat verzoekster de gegevens zoals opgenomen in haar visumdossier zo goed als niet kon duiden en zij zelfs nooit zou hebben geweten wanneer zij getrouwd zou zijn met L. S. – haar voorgehouden valse echtgenoot – (administratief dossier, stuk 6, CGVS-gehoor I, p. 3), hoewel zij onder het voorwendsel van een huwelijksreis het visum verkreeg en evenmin wist welke gegevens omtrent haar werkzaamheden waren opgenomen, is bijzonder bevreemdend nu zij niet kon uitsluiten bij een persoonlijke controle hierover bevraagd te worden.

Bovendien biedt het verweer in het verzoekschrift geen verklaring waarom verzoekster (thans) geen enkel bewijs bijbrengt die haar verklaringen omtrent haar werkelijke achtergrond en profiel, zoals uiteengezet op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, zou kunnen ondersteunen. Zo verklaarde zij immers in China over een scheidingscertificaat te beschikken, doch legt zij dit niet neer (administratief dossier, stuk 6, CGVS-gehoor I, p. 2). Verzoeksters verklaring dat zij geen contact meer heeft met haar familie in China omdat de telefoon mogelijk afgeluisterd wordt door de politie (administratief dossier, stuk 6, CGVS-gehoor II, p. 3) volstaat – daargelaten de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat zij een vrees voor vervolging koestert omwille van haar geloof (*infra*) – niet als verschoning voor het gebrek aan stavingstukken. Van een asielzoeker mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat zij al het mogelijke doet om documenten te verzamelen die haar relaas kunnen ondersteunen. Gelet op het feit dat verzoekster in een tijdsbestek van meer dan een jaar er niet in geslaagd is om de nodige bewijsstukken ter ondersteuning van haar achtergrond en profiel te bekomen, maakt zij allerm minst aannemelijk dat zij hiertoe voldoende inspanningen heeft ondernomen.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan derhalve worden bijgetreden waar deze besluit als volgt: *“Gezien hoe dan ook met uw profiel fraude is gepleegd, zij het bij uw visumaanvraag, zij het bij uw asielaanvraag, zij het allebei kan ik niet zomaar aannemen dat de achtergrond en het profiel dat u bij de DVZ en het CGVS naar voor brengt in het kader van uw asielaanvraag uw werkelijke achtergrond en profiel zijn. Dit is des te meer zo gezien u deze achtergrond en dit profiel op geen enkele manier staft. Nochtans zou u in de VRC over bijvoorbeeld een scheidingscertificaat beschikken. Tijdens het eerste gehoor voor het CGVS werd u naar dit scheidingscertificaat gevraagd. U legt het nu echter nog steeds niet neer, evenmin als andere bewijsstukken over het profiel en de achtergrond die u voor uw asielprocedure naar voor brengt. Ik wijs er verder op dat u al op 18 juli 2016 asiel aanvroeg (DVZ verklaring punt 15a, CGVS1 p. 3) en daarvoor dus ruimschoots de tijd had.*

Tevens merk ik er over op dat u, indien u voor uw visumaanvraag valse gegevens en valse documenten zou hebben gebruikt, u de Belgische autoriteiten ernstig hebt misleid. Dit alles tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de manier waarop u uw vertrek uit de VRC hebt geregeld ernstig aan”.

2.3.2.2.2. Tevens merkt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen pertinent op dat het op zich ongeloofwaardig is dat verzoekster China heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging omwille van haar betrokkenheid bij de kerk van Quannengshen.

Waar verzoekster betoogt dat het feit dat zij het land op legale wijze kon verlaten niet betekent dat zij niet vervolgd zou worden in haar land van herkomst, nu de politie nooit iets gevonden heeft om haar te beschuldigen en zij enkel verdacht werd, doch er geen opsporingsbericht of aanhoudingsbevel tegen haar werd uitgevaardigd en zij zich dus niet op een zwarte lijst bevond, waardoor haar situatie verschilt van deze van A F. en in zoverre zij aanvoert dat religieuze zaken door een speciale politiedienst worden behandeld die helemaal onafhankelijk is van de diensten van de tolkantoren en de controleagenten van het vliegveld aldus de problemen van verzoekster niet konden vermoeden, komt zij opnieuw niet verder dan het volharden in haar asielrelaas en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee zij evenwel de bevindingen uit de bestreden beslissing niet ontkracht en een beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt. De pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissing waar wordt gesteld dat: **“Ten eerste verklaarde u dat de politie u sinds 19 januari 2016 zoekt nadat de dag voordien de politie was langs geweest in het huis van A Q. waar u de boodschap verspreidde. U had de politie uw werkelijke gegevens kenbaar gemaakt en de politie hield bij A Q. een huiszoeking. Vervolgens dook u op twee plaatsen onder. Ondertussen hield de politie een huiszoeking bij u thuis. Toen u, verblijvend op uw eerste onderduikadres de boodschap verspreidde bij A X. samen met A F. betrapten haar dochters jullie. De dochters belden de politie maar u kon ontkomen. De dochters van A X. kenden echter uw werkelijke gegevens en hadden ze aan de politie doorgegeven. Daarop hield de politie op 24 februari 2016 opnieuw een huiszoeking bij u thuis. U vernam ondertussen ook dat A F. tot vijf jaar gevangenisstraf was veroordeeld (CGVS2 pp. 3-6). Ondanks dit alles hebt u toch u toch de VRC verlaten met uw persoonlijk, legaal paspoort (CGVS1 p. 6, DVZ punt 31, documenten).**

Hiermee geconfronteerd, verklaarde u dat u nog niet nationaal geseind stond omdat dat de politie wel uw gegevens had maar nog geen bewijs had dat u in God (Quannengshen) geloofde en dat ze u in het geheim zocht, niet openlijk. U voegde er aan toe dat een speciale dienst is die dossiers van gelovigen behandelt en dat door in de VRC te blijven er altijd de kans bestond dat u gearresteerd zou worden en daarom het risico nam om te proberen het land te verlaten (CGVS1 p. 6).

Uw uitleg hoe u weet dat u nog niet nationaal geseind stond houdt geen steek. U hebt dit immers nergens vernomen en evenmin weet u in welke mate de politie op de hoogte is over uw betrokkenheid bij Quannengshen. Ik verwijs hier ook naar de arrestatie van A F. die werd gearresteerd nadat hij of zij met u de boodschap aan het verspreiden was en zijn of haar veroordeling tot vijf jaar gevangenisstraf. Gezien dit en de twee huiszoekingen bij u thuis is het niet geloofwaardig dat u ervan overtuigd zou zijn dat u nog niet nationaal stond geseind. Dat de politie u in het geheim zocht en niet openlijk houdt evenmin steek. Ze hield immers twee keer een huiszoeking bij u thuis (CGVS2 pp. 5-6).

Verder wijs ik er op dat volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier **veiligheidsambtenaren op Chinese luchthavens toegang hebben tot de online database van het Public Security Bureau (PSB, Chinese politie) met gegevens van burgers die veroordeeld zijn voor misdrijven of gezocht worden door de overheid.** Die is ook gekend onder de naam “Policenet” of “Golden Shield.” De Chinese overheid checkt de paspoorten van burgers die het land willen verlaten om te verzekeren dat ze geschikt zijn voor reizen naar het buitenland. Openbare veiligheidsambtenaren nemen vaak paspoorten in beslag van personen die als ongeschikt voor buitenlandse reizen worden beschouwd.

Uit deze informatie blijkt bovendien dat de **veiligheids- en religieuze diensten bij een huiszoeking doorgaans heel wat persoonlijke data verzamelen zoals identiteitskaartnummers, namen, geboortedata, adressen, en deze opslaan in een nationale database waartoe alle functionarissen van China's veiligheidsapparaat toegang hebben.**

Het mag dus duidelijk dat zijn dat, door met uw eigen, legale documenten het land te verlaten, u zich ter persoonlijke controle aan de grensautoriteiten van uw land van herkomst aanbod. Hierdoor stelde u zich bloot aan een heel sterk verhoogd risico op ontdekking en arrestatie. Dergelijk gedrag kan ik niet in overeenstemming brengen met het gedrag dat ik redelijkerwijs kan verwachten van een persoon die zijn land ontvlucht uit vrees voor arrestatie en voor een schending van zijn fysieke en/of psychische integriteit. Dat u dit risico hebt genomen ondermijnt op zich op een dermate ernstige wijze uw vervolgingsvrees en asielmotieven, waarop u uw terugkeervrees baseert, dat ik er geen geloof aan kan hechten.”, blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt. Ook het thans bijgevoegde getuigenis van en in China gearresteerde persoon die zijn eigen paspoort kon gebruiken (verzoekschrift, stuk 2) kan geen ander licht werpen op voormelde vaststellingen en overwegingen. Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat niet duidelijk is op welk tijdstip de getuigenis werd opgesteld, noch van welke bron zij afkomstig is. Voorts staat in de getuigenis net te lezen dat men nooit op voorhand weet of men al dan niet op de zwarte lijst staat en dat men hier pas mee geconfronteerd wordt op het ogenblik dat men oog in oog staat met de grensinspectie, hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen als zou zij zeker zijn dat zij niet geseind was en dus zonder problemen met haar persoonlijk legaal paspoort China kon verlaten.

Voorts wijst de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht op verzoeksters laattijdige vertrek uit China. Verzoeksters houding getuigt immers allerminst van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in het Vluchtelingenverdrag. Hoewel verzoekster sinds 19 januari 2016 actief gezocht wordt door de politie, zij daarbij twee keer een huiszoeking kreeg, zij vernam dat A F. – een medestander binnen haar kerk – gearresteerd werd en veroordeeld werd tot vijf jaar gevangenisstraf en zij in haar tweede onderduikadres altijd de controle van het bewonerscomité en de politie vreesde, verliet zij slechts op 6 juli 2016 China. Nochtans beschikte verzoekster reeds sinds 2014 over een paspoort (administratief dossier, map 'Documenten' en stuk 6, CGVS-gehoor I, p. 5) en reisde zij vervolgens met dit persoonlijk, legaal paspoort, zodat niet kan worden ingezien waarom zij pas op 6 juni een visumaanvraag kon indienen. Het betoog in het verzoekschrift dat zij na de arrestatie van A F. (die zij eind maart 2016 vernam) de nodige stappen diende te ondernemen om China te verlaten, die enige tijd in beslag namen, kan allerminst als afdoende verschoning worden aanvaard en kan – zoals terecht wordt vastgesteld in de bestreden beslissing – niet vergoelijken waarom zij al die tijd zou hebben gewacht om het land te verlaten. Het feit dat verzoekster tot 6 juli 2016 gewacht heeft om haar land van herkomst te verlaten, ondermijnt aldus de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoekster geschetste vrees.

In zoverre verzoekster stelt dat het niet zelden voorkomt dat er in de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken elementen ontbreken, dat haar bevestigd werd dat ze bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen meer details zou kunnen geven en het aldus niet nodig was om punt per punt haar hele geschiedenis en de reden waarvoor zij gevlucht is uit China weer te geven, wijst de Raad erop dat de asielzoeker bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van haar wordt verwacht dat zij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot haar vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins van haar medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoekster worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit haar asielrelaas vermeldt. Bovendien werden verzoeksters verklaringen op Dienst Vreemdelingenzaken aan haar voorgelezen in het Chinees en heeft zij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat zij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Waar verzoekster in onderhavig verzoekschrift nog meent dat *“Wat het feit betreft dat ze de gelegenheid gehad heeft elementen op het einde van haar verhoor bij te voegen, is deze vraag meer naar de redenen van haar vlucht gericht. Dat verzoekster een enkel reden had om haar land te vluchten: vrees tegenover het religieus geloof en geen andere, reden waarom ze op het einde van haar verhoor bij de DVZ niets toegevoegd heeft”*, dient opgemerkt dat dit geenszins een valabele verklaring kan bieden voor het feit dat zij op de Dienst Vreemdelingenzaken niets vermeld heeft omtrent de huiszoeking bij A Q., temeer daar de politie daar immers haar gegevens verkreeg en daaropvolgend een huiszoeking uitvoerde (administratief dossier, stuk 6, CGVS-gehoor II, p. 3-6) en dit zodoende de basis vormt voor haar vlucht.

Verder considereert de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht: **“Ten vierde vind ik het tevens hoogst bevreemdend dat u, toen de politie u controleerde bij A Q., u onmiddellijk uw persoonlijke gegevens opgaf: uw burgernaam en uw adres. Nochtans had u voordien verklaard dat u uit veiligheidsoverwegingen in de kerk twee schuilnamen gebruikte en u had niets bij waaruit de politie uw werkelijke identiteit kon opmaken. Toen ze de zakken van uw kleding controleerde, had ze immers niets gevonden (CGVS2 p. 4).”** Met het betoog dat dit absoluut niet tegenstrijdig of verbazend is, dat verzoekster tijdens de huiszoeking geen andere keuze had dan haar echte identiteit te geven, dat de politie absoluut geen bewijs heeft gevonden en valse gegevens de politie precies aan het denken konden zetten, dat dit te verdacht zou schijnen en de politie haar beschuldigingen zou versterken, komt verzoekster wederom niet verder dan het volharden in haar asielrelaas, het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal en het uiten van loutere blote beweringen, hetgeen echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten. Waar verzoekster nog aanvoert dat zij door het opgeven van haar werkelijke identiteit kon terugkeren naar haar huis en al haar religieuze documenten kon verbergen, merkt de Raad nog op dat dit haaks staat op haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken waar zij aangeeft dat haar schoonmoeder de documenten in verband met hun religie op tijd kon weghalen (administratief dossier, stuk 20, vraag 3.1.).

Waar verzoekster volhoudt dat zij geen andere schuilplaats bezat, zij zich in een klein vertrek in het tweede onderduikadres schuil hield en zij dacht dat de politie en het bewonerscomité niet zouden terugkomen om het huis te controleren, dient erop gewezen dat zij zelf kenbaar maakt dat ze niet kon uitsluiten dat de politie of het bewonerscomité zouden terugkeren en haar aldus zouden aantreffen. Dat verzoekster ondanks deze angst toch op het tweede onderduikadres bleef, doet aldus wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging.

Dat verzoekster omwille van een ultimatum van haar echtgenoot niet veel andere keuze had dan zich op de dag van de huiszoeking aan te bieden bij de Dienst Burgerzaken om te scheiden, doch dat dit niet gevaarlijk was omdat zij op dat ogenblik nog niet officieel door de overheden gezocht werd en de Dienst Burgerzaken onafhankelijk staat van de dienst die de huiszoekingen heeft uitgevoerd, kan andermaal niet overtuigen. Zoals hoger reeds werd opgemerkt blijkt uit de informatie uit het administratief dossier dat de veiligheids- en religieuze diensten bij een huiszoeking doorgaans heel wat persoonlijke data verzamelen en deze opslaan in een nationale databank waartoe alle functionarissen van China's veiligheidsapparaat toegang hebben. Dat verzoekster zich desondanks aanbood aan de autoriteiten van haar land is allerminst in overeenstemming te brengen met een persoon die onderduikt en vlucht voor de autoriteiten van haar land.

Tot slot merkt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden op dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent het tijdstip waarop zij ophield met preken.

2.3.2.2.3. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overweegt tevens correct dat verzoekster niet aannemelijk maakt een volgeling en actief lid van de Quannengshen-kerk te zijn omdat haar verklaringen omtrent haar geloof, haar persoonlijke beleving en haar activiteiten binnen de kerk op verschillende essentiële vlakken niet overeenstemmen met de informatie uit het administratief dossier, te meer daar verzoekster stelt verschillende functies in de kerk te hebben uitgeoefend – waaronder preken voor ongelovigen van een beperkte groep en later een groter gebied – zodat juist van haar redelijkerwijs verwacht kan worden dat zij grondig op de hoogte is van de leer en stellingen van haar geloof.

Waar verzoekster in onderhavig verzoekschrift uitdrukkelijk benadrukt dat volgens haar godsdienst niet-gelovigen uitstekend worden behandeld en zij niet gedwongen of bekritiseerd worden, dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor de overweging dat haar kerk ook gebruik maakt van andere rekruteringsmethoden dan vrienden- en kennisnetwerken louter baseert op één geïsoleerd geval dat in de pers is weergegeven, beperkt zij zich wederom tot het louter volharden in haar verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee zij evenwel niet vermag de pertinente motieven dienaangaande te verklaren of te weerleggen. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing pertinent gesteld als volgt: **“Ten eerste verklaarde u verkeerdelijk dat de leer van Quannengshen niets stelt over mensen die niet uw geloof volgen en uw godheid daar geen oordeel over velt. U voegde er aan toe dat mensen die niet in haar geloven de waarheid niet krijgen en geen kennis over haar hebben (CGVS1 p. 11). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier benadrukt uw geloof echter krachtig de tegenslagen van diegenen die niet in jullie godheid geloven. Meer nog, uw kerk publiceerde een werk waarin talrijke van deze tegenslagen zijn opgenomen en gebruikt dit werk als rekruterings- en bekeringsinstrument.**

(...)

Ten vierde verklaarde u verkeerdelijk dat uw kerk geen andere rekruterings- en bekeringsmethodes gebruikt dan het werken via netwerken van vrienden en kennissen (CGVS1 p. 9). Volgens deze informatie gebruikt uw kerk nog verscheidene andere methodes om aanhangers bij te winnen (Dunn 2015 pp. 139-162, Vendassi pp. 11-12). Dat u als predikant hiervan niet op de hoogte bent, bevestigt verder dat u uw geloof en activiteiten voor de kerk van Quannengshen niet aannemelijk hebt gemaakt.” De thans voorgelegde “documenten over aanvrager's Kerk- en Godsdienstdocumenten” (stuk 3) vermogen niet de ongeloofwaardig geachte verklaringen van verzoekster als zou zij volgeling en actief lid zijn van de Quannengshen-kerk te herstellen. Vooreerst dient opnieuw te worden opgemerkt dat het eerste en het derde document geen enkele melding maken van de bron waarvan zij afkomstig zijn, noch een datum bevat, zodat het document onvoldoende garanties biedt op het vlak van authenticiteit en aldus geen objectieve bewijswaarde kan worden verleend. Het tweede document ligt in lijn met de informatie uit het administratief dossier, zodat verzoekster aldus allerminst aantoonde dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt niet langer actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusie heeft getrokken.

In zoverre verzoekster de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden aangaande het al dan niet gebruik van andere namen en aliassen poogt te vergoelijken stellende dat de door haar aangehaalde namen twee bijnamen betroffen die zij enkel in de kerk gebruikte, doch dat zij meende dat de vraag van de “*protection officer*” handelde over haar identiteit en zij maar een naam en voornaam heeft gehad, slaagt zij er andermaal niet in de Raad te overtuigen. Zo werd haar gedurende het eerste gehoor wel degelijk uitdrukkelijk gevraagd naar alle gebruikte namen: “*Naam? Alle gebruikt of onder geregistreerd?*” (administratief dossier, stuk 6, CGVS-gehoor I, p. 2). Bovendien kan met de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden opgemerkt dat verzoekster haar verklaringen doorheen de asielprocedure wijzigt, hetgeen erop wijst dat zij het gebruik van schuilnamen in de kerk heeft vernomen in België en aldus duidt op het verzonnen karakter van de door haar opgegeven schuilnamen. Zo maakte zij gedurende het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken geheel geen melding van het gebruik van andere namen (administratief dossier, stuk 20, vraag 2), daar waar zij tijdens het eerste gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen – na eerst verklaard te hebben geen andere namen te hebben gebruikt – melding van één schuilnaam, L. X. (administratief dossier, stuk 6, CGVS-gehoor I, p. 5-6), om tijdens het tweede gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dan weer te verklaren dat zij over twee kerknamen beschikte (administratief dossier, stuk 6, CGVS-gehoor II, p. 2).

Tevens merkt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden op: **“Ten vijfde heb ik ernstige bedenkingen bij de functies die u beweerde opeenvolgend bij de kerk te hebben uitgeoefend. U zou opeenvolgend de functies van “Zuzhang”, “Chuan fuyin” en “Chuan Fuyin zhishi” hebben uitgeoefend (CGVS1 pp. 8-9, CGVS2 pp. 2-3). Over deze functies stel ik vast dat u tijdens de opeenvolgende gehoren voor het CGVS geen eensluidende verklaringen hebt afgelegd. Tijdens het eerste gehoor voor het CGVS verklaarde u dat u eerst “Zuzhang” was en daarna “Chuan fuyin” en dat u daarna geen andere functies meer uitoefende. Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS verklaarde u echter dat u na de functie van “Chuan Fuyin” die van “Chuan fuyin zhishi” uitoefende en gaf aan dat die in die laatste functie verantwoordelijk was voor het preken in een groter gebied. Volgens deze informatie, die zich baseert op een handboek van de kerk zelf, komt de functie van “Chuan Fuyin” echter niet voor als een van “Chuan fuyin zhishi” onderscheiden functie. Tevens wijs ik er op dat de functie van “Zuzhang” tevens niet in deze informatie voorkomt. Verder merk ik hierover op dat volgens uw verklaringen de kerk naar hiërarchie van beneden naar boven als volgt is gestructureerd (CGVS1 pp. 10-11): “Zuzhang” (teamleider), “Fuyin Zhishi,” waarvan er drie zijn: één Fuyin zhishi” en twee “Shiwu zhishi”. Daarboven zouden er twee “Jiaohui dailing”(kerkleider) staan en een “Xiaoqu dailing” (sub-regionale leider) en een “Qu dailing” (regionale leider). Verder verklaarde u dat er boven de “Qu dailing” (regionale leider) de “Muqu banshiyuan”(Coördinator) en de “Shengling shiyong de ren” staan. Ik stel vast dat naast de functie van “Zuzhang”, de functies van “Shiwu zhishi” en “Shenling shiyong de ren” niet in deze informatie voorkomen.** Ook vind ik het hoogst bevreemdend dat u van zodra u in de kerk werd opgenomen na het doorlopen van een observatieperiode onmiddellijk de functie van “Zuzhang” (teamleider) kreeg toebedeeld. U trad immers in september 2012 toe tot de kerk na deze observatieperiode en werd in september 2012 “Zuzhang.”

Dit alles wijst er op dat u wel enige kennis hebt verworven over de functies binnen deze kerk maar dat u er onvoldoende mee bent vertrouwd om er enige van te hebben uitgeoefend of op een andere manier actief te zijn geweest binnen deze kerk.

De zaken die u wel wist over Quannengshen kunt u via de **website van de kerk of andere internetbronnen hebben vernomen**. Die bevat immers heel wat informatie over de kerk. Ik wijs er op dat u in België informatie over deze kerk opzocht want u legde dergelijke informatie neer ter staving van uw asielrelaas (CGVS1 p. 4).” In zoverre verzoekster aanvoert dat de functie “Chuan Fuyin” en die van “Chuan fuyin zhishi” dezelfde zijn behalve het feit dat de tweede op een groter gebied wordt uitgeoefend en zij het daarom niet nodig achtte hierover te spreken tijdens het gehoor, beperkt zij zich tot het uiten van loutere blote beweringen die niet de minste steun vinden in haar verklaringen gedurende het tweede gehoor, waarin zij wel degelijk een onderscheid maakt tussen beide functies (administratief dossier, stuk 6, p. 2). Dat de functies “Zuzhang”, “Shiwu zhishi” en “Shenling shiyong de ren” wel degelijk zouden bestaan, wordt – in tegenstelling tot hetgeen wordt gesteld in het verzoekschrift – niet ondersteund door de door verzoekster bijgebrachte informatie. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (map ‘Landeninformatie’) wordt daarentegen slechts melding gemaakt van: Inspector (*Jianchayuan*), Regional Leader (*Qu dailing*), Coordinator (*Banshiyuan*), Subregional Leader (*Xiaoqu dailing*), Subregional Pastoral Worker (*Xiaoqu jiaoguan jiaohui zhi ren*) en Deacon for Evangelism (*Chuan fuyin zhishi*).

Verzoekster toont aldus allerm minst aan dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt niet correct dan wel niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

2.3.2.2.4. Betreffende verzoeksters religieuze activiteiten in België dient vastgesteld dat zij dienaangaande in onderhavig verzoekschrift aanvoert dat haar geloof heel gelijkaardig is met dat van het christendom en dat het dus niet verbazend is dat zij de religieuze vieringen bijwoonde. Dat zij deelnam omdat haar geloof op dezelfde beginselen zou steunen als het christendom is een *post-factum* verklaring die bezwaarlijk in overeenstemming te brengen met de informatie toegevoegd in het administratief dossier en voormelde vaststellingen aangaande de houding van haar geloof ten aanzien van niet-gelovigen en de bijbel. In de mate dat verzoekster voorhoudt als katholiek christen door het leven te gaan, dient erop gewezen dat uit de aan de nota met opmerkingen van de commissaris-generaal toegevoegde informatie blijkt dat, hoewel verzoekster kan worden bijgetreden dat er religieuze vervolgingen bestaan in China, uit de informatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier (stuk 4) en het verzoekschrift geenszins kan worden afgeleid dat er in China sprake is van een systematische vervolging van christenen door de overheid. Uit de informatie blijkt dat het christendom een sterk groeiend fenomeen is in China en dat, ondanks een variatie aan officiële en sociale sancties tegen het christendom, de meerderheid van de christenen in China in staat is om zijn geloof te belijden en te praktiseren zonder ernstige moeilijkheden. Miljoenen Chinese christenen beleven hun religie openlijk. De Chinese constitutie garandeert vrijheid van religie voor "*normale religieuze activiteiten*", maar definieert niet wat "*normaal*" is. Beperkingen op religieuze vrijheden en activiteiten zijn wijdverspreid, maar er zijn ook wijdverspreide regionale verschillen in de mate waarin deze worden toegepast. Religieuze groeperingen die behoren tot een van de vijf door de staat toegestane "*patriottische religieuze associaties*" (boeddhistisch, taoïstisch, moslim, rooms-katholiek en protestants) zijn toegelaten zich te registreren bij de overheid en erediensten te houden. Hieruit blijkt dat verzoeksters bewering als zou er geen religieuze vrijheid gewaarborgd zijn in China incorrect is. Een aantal religieuze of spirituele groeperingen worden beschouwd als "*evil cults*" en zijn bij wet verboden, personen behorend tot deze groeperingen kunnen veroordeeld worden tot gevangenisstraffen. Verschillende christelijke groeperingen worden door de Chinese overheid als "*evil cults*" beschouwd. Naast de geregistreerde kerken en de groeperingen die door de overheid als "*evil cult*" worden beschouwd, bestaan er niet-geregistreerde kerken. Hoewel niet-geregistreerde kerken formeel illegaal zijn, bevinden de meeste van deze protestantse kerken zich in een grijze zone, waar ze niet legaal zijn maar waar de overheid zich ook niet met hen bemoeit. Uit de informatie uit het rechtsplegingsdossier blijkt eveneens dat over het algemeen het risico op vervolging voor christenen die hun geloof uitdrukken en beleven in China zeer laag, zelfs statistisch vrijwel verwaarloosbaar is. Er is geen informatie die wijst op het bestaan van een consistent patroon van vervolging, ernstige schade of andere schendingen van fundamentele mensenrechten voor ongeregistreerde kerken of hun kerkgangers. Over het algemeen beperkt enige negatieve behandeling van christelijke gemeenschappen door de Chinese autoriteiten zich tot het sluiten van kerkgebouwen waar geen planningstoestemming is verkregen als kerk en/of het voorkomen of onderbreken van niet-geautoriseerde openbare erediensten of demonstraties. Er kan een risico op vervolging, ernstige schade of slechte behandeling zijn voor bepaalde individuele christenen die ervoor kiezen om in niet-geregistreerde kerken te praktiseren én die zich gedragen op een bepaalde manier die de aandacht van de lokale overheden trekt. Bepaalde dissidente bisschoppen of prominente personen die de openbare orde en de werking van de Religious Affairs Regulations 2005 uitdagen, of die zo gepercipieerd worden, kunnen uitzonderlijk het risico lopen op vervolging, ernstige schade of slechte behandeling. Uit de informatie blijkt evenwel dat er in China geen systematische vervolging van christenen door de overheid voorhanden is. Mede gelet op het feit dat verzoekster geen zich biedt op haar werkelijke achtergrond en profiel en zij niet aannemelijk maakt een volgeling en actief lid van de Quannengshen-kerk te zijn, toont zij allerm minst aan dat zij persoonlijke problemen kent omwille van haar geloofsovertuiging.

2.3.2.2.5. De Raad merkt op dat verzoekster geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging.

Wat betreft de thans voorgelegde getuigenis van een in China gearresteerde die zijn eigen paspoort kon gebruiken (verzoekschrift, stuk 2) en de documenten "*over aanvragers Kerk- en Godsdienstdocumenten*" (verzoekschrift, stuk 3) kan dienstig worden verwezen naar hetgeen hoger reeds werd uiteengezet.

Ook het document aangaande het verlenen van een verblijfsrecht door de Nederlandse autoriteiten aan een kennis van verzoekster (verzoekschrift, stuk 4) vermag niet de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent verzoeksters achtergrond en profiel te herstellen. De Raad benadrukt in dit verband dat een verzoek om internationale bescherming op individuele basis plaatsvindt en daarbij rekening wordt gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoekster. Elke aanvraag dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt, *quod non in casu*.

Het document opgenomen in de inventaris der stukken als "*religieus vervolgingsdocument in China*" (verzoekschrift, stuk 5) is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op haar persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoekster dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

De brief van Y. Y. (verzoekschrift, stuk 6) werd ten behoeve van verzoekster opgesteld en vertoont een duidelijk gedongen karakter zodat hieraan bezwaarlijk enige objectieve bewijswaarde kan worden toegekend. De brief kan derhalve niet aanvaard worden als bewijs van de door verzoekster beweerde vervolgingsfeiten. Bovendien kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas, wat *in casu* niet het geval is.

2.3.2.2.6. De Raad stelt vast dat verzoekster voor het overige in wezen niet verder komt dan het louter volharden in haar asielrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het minimaliseren van vastgestelde vaagheden en onwetendheden en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing – behoudens het motief aangaande het bijwonen van traditionele kerkdiensten in België – te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

2.3.2.3. De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoeksters asielrelaas. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoekende partij worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd zoals blijkt uit wat voorafgaat, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast rust in beginsel op de verzoekende partij die in de mate van het mogelijke bewijzen moet aanbrengen van de feiten die zij aanhaalt en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van betrokkene te beoordelen. De verklaringen van de verzoekende partij kunnen een voldoende bewijs zijn van haar hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, september 1979, 196-205). De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, *quod non in casu*. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing is het asielrelaas van verzoekster niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekster, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn evenwel geen gegevens voorhanden waaruit blijkt dat er in China actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoekster niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat zij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Waar verzoekster in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER